

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

V. De prima specie Peccati contra naturam, quæ est Mollities.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

41. Raptus igitur inter species Luxuriæ merito reponitur, ratione intentionis pertinentis ad Luxuriam; quia nempe libidinis causâ fit. Quamvis simul aliam malitiam contra Justiciam includat, qua vis infertur vel puellæ, vel parentibus, aut curatoribus ejus. Quæ ejus malitia?

42. Unde merito graves pœnæ utroque Jure in Raptores sunt constitutæ; videlicet de Jure Civili pœna capitis, *l. un. C. de Raptu virginum*: de Jure Canonico autem publica pœnitentia, & ut Raptor sine spe conjugij maneat, *c. Raptor. & c. Statutum. 27. q. 2.* His novissimè Concilium Trident. *Sess. 24. de Refor. Matr. cap. 6.* alias pœnas addidit; videlicet pœnam excommunicationis à Raptore, & omnibus illi consilium, auxilium, aut favorem præbentibus, ipso jure incurrendam, perpetuæque infamiæ; & quod inter Raptorem & Rapram, quamdiu hæc in potestate Raptoris manserit, nullum possit consistere Matrimonium. Quæ pœnæ in Raptores constitutæ?

QUÆSTIO V.

De prima specie Peccati contra naturam, quæ est Mollities.

43. **P**eccatum contra naturam, quod est vitium inter cæteras Luxuriæ species gravissimum, est actus Luxuriæ, ex quo non potest sequi humana generatio: sive, quo pervertitur ordo à natura præscriptus, ita ut conceptio fieri nequeat. Porro hujusmodi vitium dividitur in quatuor species, videlicet in Mollitiem, Bestialitatem, Sodomiam, & Indebitum concubendi modum; de quibus singillatim in hac, & sequenti Quæstione. Peccatum contra naturam, quid, & quæ species ejus?

44. **CONCL. I.** *Mollities*, quæ alio nomine ab Apostolo *2. Corinth. 12. & Galat. 5.* vocatur *Immunditia*, est peccatum contra naturam, per quod voluntariè Pollutio quæritur extra concubitum. Hæc est peccatum mortale, quando perfectè voluntaria existit, cum sit contra ordinem naturæ, & generationis; atque excludit à regno Dei, juxta illud *1. Corinth. 6. Molles regnum Dei non possidebunt.* Et cit. *cap. 5. ad Galat. Manifesta sunt opera carnis, quæ sunt, Fornicatio, Immunditia, Impudicitia, Luxuria &c. Quæ prædico vobis, sicut prædixi, quoniam qui talia agunt, regnum DEI non consequentur.* Mollities, seu Immunditia, quid, & quale peccatum?

45. **CONCL.**

Mollities est
intrinsecè
mala, & in
nullo casu
licita.

45. CONCL. II. Mollities est intrinsecè mala, adeò ut nunquam quovis prætextu, etiam sedandæ tentationis (nam hoc est succumbere) vel tuendæ sanitatis causâ, licitum sit procurare Pollutionem; neque Medicus possit præbere medicinam eo fine, ut naturam ad eam concitet. Ita communis. Nam voluntaria illa emissio seminis humani est contra primum finem, ob quem à natura est institutum. Et si semel licitum esset, ex tali prætextu procurare Pollutionem, ob naturalem delectabilitatem, & passim prætextum ejusmodi motivum, via lacissima huic foeditati aperiretur, *immutando naturalem usum in eum usum, qui est contra naturam*, Rom. cap. 1. cum maxima jactura generationis humanæ. Hinc meritò Innocentius XI. sequentem inter alias, ordine 49. Propositionem damnavit: *Mollities jure natura prohibita non est: unde si DEUS eam non interdixisset, sæpe esset bona, & aliquando obligatoria.*

Non licet
Medicis,
media applicare
infirmis ad
eam procurandam.
Quid de
alijs pharmacis?

46. Et hinc, quantum attinet alteram partem Conclusionis, media huc præcisè tendentia suadere, vel applicare infirmis, gravissimè prohibetur Medicis c. *Cum infirmitas*. §. *fin. de Pœnit. & remission.* ibi: *Ceterum cum anima sit multò pretiosior corpore, sub interminatione anathematis prohibemus, ne quis Medicorum pro corporali salute aliquid agrotò suadeat, quod in periculum anima convertatur.*

47. Dicitur notanter in Conclusionè, *præbere medicinam eo fine, ut naturam ad eam concitet.* Nam dare pharmaca, quibus semen in sanguinem, vel alium humorem resolvatur, culpâ vacat; ut notant Bonacina tom. 1. *quest. 4. de Matrimonio punct. 10. num. 12.* Sanchez, & alij. Deinde, licet fortè semen, si corporis sanitati officere cœperit, detrahi possit medicamento cathartico (eo modo, quo bilis, pituita, & melancholia absque libidinis sensu) tamen non potest pelli eo actu & impetu, quem natura fecit illi proprium, neque hoc fine à Medicis pharmacum præscribi: quia hic solius prolis causâ à natura institutus est, & alioquin procuraretur pollutio. Lessius *lib. 4. cap. 3. num. 96.*

Solutio
notabilis
in
sententia.

48. Nec obstat, quòd licita sit emissio sanguinis, imò & amputatio manus ad vitæ conservationem. Resp. enim negando paritatem. Quia semen est institutum ad propagationem speciei, unde nec ejus usus aliter licitus, nisi ob dictum finem in legitimo Matrimonio: at sanguis, manus &c. sunt ordinata ad conservationem, & functiones individui: unde non mirum,

rum, quòd ob eius conservationem expelli, vel refecari possint, cum bonum totius præferendum sit bono partis. Accedit, quòd in illius emissionem subsit delectatio naturaliter confurgens, inductiva ad mala in Conclusionem allata: scilicet in emissionem sanguinis, aut amputationem manuum.

49. CONCL. III. Omnes Pollutiones secundum se spectatae sunt ejusdem speciei. Ita Azorius *part. 3. lib. 3. cap. 21.* Bonacina *loc. cit. n. 15.* & alij. Ratio est: quia habent eandem deformitatem, & contrarietatem cum recta ratione.

Omnes pollutiones sunt ejusdem speciei.

50. Dicitur, secundum se spectata. Quia per accidens possunt conjungi alia malitia specie distincta: nam si polluit se persona voto Castitatis obstricta, additur nova malitia Sacrilegij: si conjugatus, nova malitia contra Castitatem conjugalem, bonumque Matrimonij: si cum imaginatione, seu desiderio peccandi cum hac vel illa persona soluta, conjugata, voto Castitatis obstricta &c. alia specie distincta turpitudine, juxta qualitatem personae illicitè concupitæ. Et hoc ipsum erit dicendum, si istud peccatum extra concubitum committatur à pluribus personis, unà adjuvante alteram: nam etiam tunc exprimenda in Confessione erit qualitas personae complicitis, utpote cujus peccato quis cooperatur, vel eam ad hoc induxit.

Per accidens tamen eis conjungi possunt alia specie malitiae.

51. CONCL. IV. Pollutio indirectè voluntaria, hoc est, illa, quae prævidetur secutura ex positione alicujus causae, quae evitari possit ac debeat, pariter est peccatum mortale. Ita communis. Sic fit, quando quis, prævisâ ejusmodi foeditate secutura, vacat tactibus luxuriosis, verbis obscænis, aspectibus impudicis, curiosæ obscænorum lectioni, & hujusmodi, quae sunt causa propinqua illius, & ex natura sua talis turpitudinis excitativa. Ratio est: quia in talem causam consentiens, hoc ipso in effectum inde connaturaliter secuturum consentire convincitur.

Pollutio indirectè voluntaria, est peccatum mortale.

52. Dicitur in Conclusionem, qua prævidetur secutura. Nam si operans nullo modo adverterit ad periculum secuturi effectus pravi, tunc ejusmodi effectus, utputa Pollutio, neque in se, neque in sua causa censetur voluntarius, utpote nullo modo prævisus.

Secus, si ea non fuit prævisâ.

53. Et additur, ex positione causae, quae evitari possit ac debeat. Nam quando ejusmodi actio cæteroquin licita est, & necessaria, vel utilis, ac proinde non adest obligatio eam evitandi, effectus inde sequens secluso alio consensu non imputatur ad culpam, prout jam superius (b) dictum. Hinc Parochus, imò & alius

Alia limitationes.

(b) Tract. 1. Dist. 1. n. 12. & 13.

Confessarius ex officio non obligatus, potest excipere Confessiones, Chyrurgus vel Medicus tangere partes fæminæ indigentis curâ, aut studere rebus medicis, ac huiusmodi, non obitante præviso periculo Pollutionis secururæ; dummodò hanc minimè intendat, neque in eam consentiat. Similiter expertus se pollui ex equitatione absque periculo consensus, non tenetur pedester ire. Ratio generalis est: quia talia vel fiunt ex officio, aut Charitate erga Proximum, vel saltem sunt utilia operanti, & cæteroquin honesta & licita, neque causa per se & sua parte naturâ talis fœlicitatis; unde operans censetur potius pati Pollutionem, quàm agere, dummodò (ut dictum) absit consensus, & periculum consentiendi in eam. Sanchez *lib. 9. de Matr. disp. 45. n. 7. & seqq.* Azorius *cit. cap. 23. q. 4. & 5.* Lessius, Bonacina, & communis.

An sit licitum desiderare pollutionem?

54. Quæres, an licitum sit desiderare, vel delectari de Pollutione naturaliter secuta? Resp. I. Illicitum est, eam desiderare, vel de ipsâ jam secutâ gaudere ob delectationem; neque ullo modo fas est, ipsam procurare, aut ad eam activè cooperari, vel quidpiam facere eo fine, ut eveniat. Ita omnes Doctores: nam consensus in eam, cooperatio, vel intentio, jam foret peccatum mortale.

An simplici affectu de ea naturaliter secuta gaudere?

55. Resp. II. Nihilominùs simplici affectu, & sine ulla procuratione, ob finem honestum, v.g. sedandæ tentationis, vel sanitatis ergò, desiderare, ut pollutio naturaliter eveniat, aut de ea naturaliter secuta gaudere, multi Doctores non illicitum censent; ut Lessius *cit. cap. 3. num. 105.* Navarrus *cap. 16. Man. n. 7.* Layman *lib. 3. sect. 4. n. 17.* & alij. Qui tamen rectè addunt, ejusmodi simplex desiderium, vel gaudium, indicare imperfectum Castitatis affectum: nam Viri perfecti, ob amorem puritatis, & timorem consentiendi in carnalem delectationem, vel maximè abhorrent ab omni, quamvis naturaliter eveniente, carnis impuritate.

Distillatio, quomodo differat à pollutione?

56. Quæres ulterius, an quæ hæcenus dicta sunt de Pollutione, etiam locum habeant in Distillatione? Ubi notandum ex Gersone *part. 2. tract. de pollut.* D. Thoma, Sanchez, & alijs, quòd è corpore humano per meatus membrorum pudendorum præter urinam, verùmque semen, procedat humor quoddammodò medius, qui potest vocari salivalis, vel spualis. Et hic quidem ab humore feminali non ita facilè secernitur, propter similitudinem coloris, infectionem, carnisque commotionem, quæ

quæ aliquando ipsum comitatur: differt tamen præ cæteris in hoc, quòd faciliùs fluat, nec cum tanta carnis commotione, sicuti seminalis, & quandoque imperceptibiliter, ac sine ulla carnis commotione. Hoc prænotato,

57. Resp. Quando Distillatio accidit absque ulla carnis commotione, de ea non est curandum, cum sit veluti quidam sudor fluens: secùs est, quando ipsa fit cum magna carnis commotione. Ita Sanchez *cit. disp. 45. n. 2. & n. 31.* Bonacina *punct. 10. n.* in Distillatione? An hætenus dicta habeant locum in Distillatione?
13. & alij. Ratio posterioris partis est: quia ejusmodi commotio spirituum est notabiliter turpis, & veluti inchoata Pollutio; erga si est voluntaria, etiam Distillatio erit mortalis ob ejusmodi delectationem veneream. De hac proinde erunt applicanda hætenus dicta, non verò de ea, quæ contingit absque commotione carnali.

QUÆSTIO VI.

De cæteris speciebus Peccati contra naturam.

58. CONCL. I. *Bestialitas*, quæ est secunda species Peccati contra naturam, tunc committitur, quando concubitus quis cum re animata non ejusdem speciei cum homine. Hoc peccatum est gravissimum, atque in Foro etiam Sæculari poenâ mortis, & combustionis merito punitur. Bestialitas, quid?

59. Cæterùm istud Peccatum contra naturam non variatur specie ex eo, quòd committatur cum animalibus specie distinctis, utputà ove, equa, cane &c. Omnia enim conveniunt in hac una ratione, quòd non sint ejusdem speciei cum homine: malitia autem Bestialitatis consistit in hoc, quòd non servetur eadem species, & natura. Filliucius *tract. 30. cap. 8. num. 161.* & alij communiter. Non variatur specie ob diversitatem bestiarum.

60. Quæres, an concubitus cum dæmone sit species Bestialitatis? Resp. cum cit. Filliucio, & alijs, peccatum cum dæmone assumente formam hominis, maris, vel foeminae, aut alicujus belluæ, semper dici Peccatum Bestialitatis (quia etiam dæmon est diversæ speciei ab homine) sed ultra hanc peccati malitiam etiam superaddere vitium Irreligiositatis, & Superstitionis, ob societatem cum dæmone habitam in illo actu venereo. Addendum etiam cum citato Authore *num. 162.* quantum est ex parte affectûs, talia peccata posse esse diversæ speciei: nam si quis
Cccc 2 cum